

د ژبي د اوبستون پدیده: د موجودو علمی موادو تنقیدي څېړنه

The Language Shift Phenomenon: A Critical Analysis of the Existing Literature

Sharif Khan ¹

sharifkhan204@gmail.com

Dr. Barakat Shah Kakar ²

drbarkat.uob@gmail.com

Dr. Naseebullah Seemab ³

naseeb902@gmail.com

Abstract:

This research article critically evaluates the multi-dimensional perspectives of language shift (LS), a key topic of socio-linguistics. The literature review of this vital topic revolves around the two significantly established notions of (i) deserting primary speech domains of a mother or first language to the dominant second language, and (ii) disruption in the intergenerational language transmission process. However, there are scores of political, economic, social and cultural factors which causes this socio-linguistic phenomenon in bi-or multilingual societies. While, renowned American linguist Joshua Fishman is considered to have contributed more in this academic field. As for as, the methodology of this paper is concerned, a critical analysis approach was applied to the evaluation of language shift phenomenon.

Keywords: Socio-linguistics, Language Shift, Critical Analysis

(Introduction): تعارف

د ژبي اوبستون يوه جهاني ژبني پېښه ده، چي د ژبو تر ميان د رابطو په صورت کښي پيدا کيږي. په دې ژبني حالت کښي د يوې ژبي ويونکي خپله اولنۍ / مورنۍ (L1) ژبه وئيل په بشپړه

¹ - Sharif Khan: Lecturer and a Ph.D scholar at the Dept. of Pashto, University of Balochistan Quetta.

² - Dr. Barakat Shah Kakar: Supervisor, and Chairman of the Dept. of Pashto, University of Balochistan Quetta.

³ - Dr. Naseebullah Seemab: Co-supervisor, and Professor of the Dept. of Pashto, University of Balochistan Quetta.

توگه باندي پرېږدي، او د خبرو اترو (ابلاغ) دپاره يوه بله بااثره / واکمنه ژبه خپله کړي، او له دې سره د خپل ورځني ژوند په چارو کښي دغه دويمه واکمنه ژبه (L2) د ټولني په ټولو حلقو (domains) کښي د خبرو اترو يوازینی وسيله وگرځوي. و دې ژبني حالت ته د ټولنيز- ژبپوهني په اصطلاحاتو کښي د ژبي اوښتون او ژبي مرگ وئيل کيږي. ځيني ټولنيز ژبپوهان، لکه ډيويد کرسټل (David Crystal)، ډينل نېټل (Daniel Nettle) او سوزاني روماني (Suzanne Romaini)، د ژبي اوښتون او مرگ و ژبني حالتونو ته د ژبي د ژوند او مرگ سره تشبيح ورکوي. دوی داسي استدلال وړاندي کوي، چي ژبه پخپل سر باندي نه پايي، بلکې د ژبي ژوند او مرگ د انسانانو له استعمال سره تړلی وي. که په ټولنه کښي يوه ژبه وئيله کيږي، نو دا ژبه ژوندي ژبه ده، ځکه چي خلگ يې وايي. او کله چي د يوې ټولني يا قام وگړي و خپله اولنی / مورنی ژبه وئيلو ته يو مخ شا کړي، نو دغه ژبه مړه وبلل شي. ځکه چي دا ژبه د وئيلو دپاره نور څوک (ويناوال) نه لري.

د ژبي اوښتون تعريف (Definition of LS)

تر کومه ځايه چي د ژبي د اوښتون د تعريف او توضيح خبره ده، مختلفو ټولنيز ژبپوهانو د دې کليدي موضوع تعريفونه په بيلا بيلو پيرايو کښي کړي دي. مگر په دې ټولو تعريفونو کښي چي کوم نظراشتراک لري، هغه دا دی. يعني کله چي يوه ژبه د بلي بااثره / واکمني ژبي په وړاندي خپل د وينا ځايونه (domains) له لاسه ورکړي، نو د ژبي اوښتون واقع کيږي. له دې سره سره يوه بله مهمه نقطه، چي د ژبي اوښتون په مباحثو کښي بنيادي ارزښت لري، هغه د يوې ژبي له يوه نسل څخه و بل نسل ته په روانه توگه باندي د انتقال يا ترسيل (intergenerational language transmission) په عمل کښي د مختلفو علتونو له سوبه خلل (disruption) پيدا کيدل دي، چي د ژبي اوښتون او د ژبي د مرگ بنيادي لامل گڼل کيږي. سوان او ملگري (Swann and et all) د ټولنيز ژبپوهني د دې مهم ژبني حالت په اړه داسي نظر وړاندي کوي، هغوی ليکي:

Language shift: Term coined by Joshua Fishman (1964) for the inability of a speech community to maintain its language in the face of competition from a regionally and socially more powerful or numerically stronger language. Sociolinguistics have studied the causes of shift (noting the impact of political domination and economic change) and the course of shift (frequently via domains of use), noting that the home and religion are often the last bastions of survival for beleaguered languages. (Joan Swann et al, 2004, pp 174-175)

(ژباړه) "دا اصطلاح جوشه فيشمن (۱۹۶۴) د يوې ژبې ويونکي ټولني (speech community) د هغه ناتواني / نالايقي (inability) دپاره اختراع کړه، چې په سيميزه او ټولنيزه توگه باندې د زوروري يا د شمير له لحاظه قوي ژبې سره په سيالي کښي خپله ژبه خوندي وساتي. ټولنيز ژبپوهانو د اوبنتون مختلف علتونه مطالعه کړي دي، چې په دې کښي سياسي حاکميت (political domination) او معاشي بدلون، او د اوبنتون عمل زياتره د استعمال د حلقو د لاري شوي دي، چې په دې کښي کور او مذهب د محاصره شوو ژبو د بقا اخري سنگرونه (bastions) دي."

ټولنيز ژبپوهان فکر لري، چې د ژبې اوبنتون او مرگ تر شاه يو شمېر عوامل کليدي کردار ادا کوي، په دې کښي د قدرتي پېښو سره سره ټولنيز علتونه، لکه، وچکالي او ناروغۍ، جنگونه، ټولوژنه، د قومي يووالي په نوم د ژبې پلانونه، او نور سياسي، معاشي او کلتوري علتونه شامل دي. دغه عوامل په دوو ژبو ويونکو (bilingual) يا په څو ژبو ويونکو ټولنو (multilingual) کښي د خلکو د ژبې خوښه او د انتخاب عمل (language choice) هغه وخت په ورو ورو تر خپل اغيز لاندې راوړي، کله چې په ټولنه کښي د ژبو په مينځ کښي تعلق پر غير مساوي اختيار او قوت باندې ويشل شوي وي. دغه د غير مساوي طاقت ستونزه په دوه يا گڼو ژبو ويونکو ټولنو کښي د ژبې د اوبنتون، خطر او مرگ غوندي حالتونو سبب گرځي. تر کومه حايه چې د ژبې د اوبنتون د ژبني حالت خبره ده، دا ژبني حالت په دوو يا گڼو ژبو ويونکو ټولنو کښي په ارتقايي ډول تر سره کېږي. اني پاول (Anne Pauwels) د ژبې اوبنتون داسي بيانوي:

In sociolinguistic terms, LS (language shift) involves the gradual replacement of one's main language or languages, often labelled L1, by another language, usually referred to as L2, in all spheres of usage. (Pauwels, 2016, p 18)

(ژباړه): "د ټولنيز ژبپوهني په اصطلاحاتو كښي، د ژبي اوښتون د يوه چا د اولنۍ ژبي يا ژبو د استعمال په ټولو ځايونو / حلقو كښي په يوه بله دويمه ژبه باندي په ارتقايي لحاظ بدلول شامل دي."

د اني پاول دغه توضيح دوي بنيادي نقطې لري، چي د ژبي د اوښتون ټوله قضيه په خپله لمن كښي رانغاړي. يعني د ژبي د اوښتون پروسه په ورو ورو او تدريجي توگه باندي په يوه ټولنه يا قام كښي تر سره كيږي. دا په دې چي كله دوي يا د ډيرو ژبو تر ميان تعلق پر غير متوازي طاقت باندي اډانه ولري، نو په داسي حالت كښي د ويناوالو د ژبي د انتخاب خوښه (language choice) هرو مرو تر اثر لاندي راځي، او د هغو ژبو ويونكي، چي د طاقت له ځايونو او ادارو سره تړاو نه لري، تل د هغو ژبو په حق كښي دستبرداره كيږي، چي په سياسي او معاشي توگه باندي له طاقت سره تړلې وي. او دويمه نقطه يې د ژبي د استعمال له ځايونو / حلقو سره كار لري. كله چي يوه ژبه له پورتنې حالت سره مخامخ شي، نو دغه اغيزمنه ژبه په ورو ورو د ژبي د استعمال حلقې / ځايونه د بااثره / واكمني ژبي په حق كښي پريږدي، او په تدريجي توگه باندي د خپل استعمال حلقې له لاسه ورکوي، چي نتيجه يې د ژبي پر اوښتون يا مرگ باندي تماميږي. ژبپوهان په دې اړه د نظر اختلاف لري، چي د ژبي اوښتون په څومره وخت كښي پای ته رسيږي؟ ځيني پوهان لكه، گرينوبل او وېلي (Grenoble & Whaley) وايي، چي د ژبي اوښتون په يوه چټكه قضيه كښي داسي هم كېدلای شي، چي يوه ژبه په يوه نسل كښي دننه دننه له وركيدوه سره مخامخ شي. گرينوبل او وېلي د ژبي د اوښتون دغه خطرناك حالت داسي بيانوي:

Once the children stop learning a language, it is a precarious state. In cases of rapid or accelerated language shift, disrupted transmission to children can move a vital language to near extinction in the course of a single generation. (Grenoble & Whaley, 2006, p 13)

ژباړه: ”يو وار چي ماشومان د ژبي زده کول بند کړي، دا يو خطرناک حالت دی. د ژبي د اوبنتون په ګرندې يا چټکو قضيو کېني و ماشومانو ته د ژبي نيمګړی انتقال يوه مهمه ژبه هم په يوه نسل کېني دننه له ورکيدو سره مخامخ کولای شي.“

د ژبي اوبنتون او دې ته ورته ژبني حالتونه، لکه، د ژبي خطر، مرګ، وژنه يا ورکيدنه د دوه ژبو (دوه ژبیتوب) يا څو ژبو ويونکي حالت (ګڼ ژبیتوب) په نتيجه کېني پيدا کېږي. خو دغه دوه ژبیتوب / ګڼ ژبیتوب تل د سياسي او معاشي عواملو په غيرمتوازي توازن کېني اخبل شوی وي، چي يوه ژبه پکېني له وخت سره د بلي ژبي د وينا ځايونه / حلقې ونيسي. په دې اساس باندي د ژبي اوبنتون ته د دوه ژبیتوب (دوه ژبي ويونکی حالت) عبوري پړاو (transitional stage of bilingualism) هم وئيل شوی دی، چي په دې کېني يوه ژبه د بلي ژبي ځای نيسي. کېمپيل، ډينيسن او نور د ژبي اوبنتون د دوه ژبیتوب عبوري دوره ګڼي. مګر زياتره ژبپوهان په دې نظر دي، چي د ژبي اوبنتون په بشپړه توګه باندي په درې يا څلور نسله کېني پای ته رسېږي. په دې کېني ځيني پوهان، لکه، برينزينګر، ايډورډ، فېس، جېسفرټ او کرون هم د دې نظر پلوي کوي. دوی وايي:

It has often been stated that it takes three generations for language shift to be completed (Brenzinger 1997: 282; Edwards 1984: 278; Fase, Jaspaert and Kroon 1992a: 6) ... Language shift is said to presuppose the existence of a transitional stage of bilingualism, involving the receding language and the replacing one. (Campbell 1994: 1961; Denison 1977: 16; Mesthrie 1994: 1990; Mougeon and Beniak 1989: 293; Sasse 1992a: 12)). (Tasunoda, 2005, p 73)

ژباړه: ”دا زياتره وئيل شوي دي، چي د يوې ژبي اوبنتون درې نسله اخلي چي بشپړ شي...“ د ژبي اوبنتون د دوه ژبیتوب د عبوري دورې د موجودګي مفروضه په ګوته کوي، چي يوه ژبه پکېني راکمېږي، او بله ژبه د هغې پر ځای باندي پراخېږي يا راځي.“

د ټولنيز ژبپوهانو په مينځ کېني د ژبي د اوبنتون تر شاه د بنيادي عواملو په اړه هم د نظر اختلاف ليدل کېږي. مګر د دې ژبني حالت په هکله د نظرونو اختلاف دا بنکاره کوي، چي

پر نړيواله کچه باندي د ژبو تر ميان د اوبنتون پدیده په هر ځای کښي خپل خپل بېل لاملونه لري. ځيني پوهان داسي نظر وړاندي کوي، چي په ښاري خلگو کښي ترکليوالو خلگو زیاته د ژبي د اوبنتون ماده يا رجحان لیدل کيږي. په دې کښي د جوشه فیشمېن د حلقې تيوري (the domain theory)، او د مېککانويل تيورياني (1-the functional choice theory of language shift, 2-the linguistic complexity theory of language shift) شاملې دي.

تنقيدي تجزيه (Critical Analysis)

د تحقيقي ميتودولوحي په توگه د فرينکفورټ مکتب (Frankfurt School) سره تړلي د تنقيدي تجزيې کرنلاره (approach) انتخاب شوې ده. او په دې کښي د ټولنيز-ژبپوهني د يوه مهم موضوع، د ژبي اوبنتون، په هکله پر نړيواله کچه باندي د ليکل شوي ادبياتو تنقيدي جائزه اخیستل شوې ده. او د ژبي د اوبنتون هغه بعدونه (dimensions) راسپړل شوي دي، کوم چي دا واقعيت په ښه توگه باندي توضیح کوي، چي دغه ژبني حالت څنگه او څله واقع کيږي.

د ژبي اوبنتون د يوې تحقيقي ساحې په توگه: (Language Shift as a field of enquiry)

دا يو منل شوی حقيقت دی، چي پر نړيواله سطحه باندي د ژبو ورکېدل او اوبنتون په هر وخت کښي پېش شوی دی، پېښېږي، او بيا هم پېښېدلای شي. د دې ژبني پدیدی د اساسيت له سوبه پر دې موضوع باندي مختلفو پوهانو په بېلا بېلو وختونو کښي تحقيقي څېړني کړې دي. ځکه د يادې موضوع د بنسټگرو او مخکښانو په اړه يو حتمي نظر وړاندي کول له ستونزو خالي خبره نه ده. دا په دې چي د ژبپوهني دغه موضوع له ډيرو نورو علمي څانگو سره، لکه د دوو يا ډيرو ژبو په خپل منځ کښي د رابطې حالت (language contact)، دوي يا گڼي ژبي ويونکی حالت (bi-and multilingualism)، د ژبي مرگ (language death) او د ژبي بدلون (language change) سره په ټينگه اخیستل دی. که څه هم دا يوه زړه موضوع ده، مگر پر دې سکالو باندي تحقيقي څېړني د وشلې پېړۍ په منځني پېر کښي پيل شوې دي. انني پاؤلزد خپلې تحقيقي

ليکنې په رڼا کښې داسې پايلې ته رسېږي، چې د يوې علمي ساحې په توگه د ژبې اوښتون او پايښت څېړنې په وشلمه پېړۍ کښې پيل شوې دي، پاول په دې هکله ليکي:

There is a considerable degree of consensus that LM and LS emerged as a field of enquiry in the mid-twentieth century and that it was initially linked to contexts of language contact arising from migration, especially from the ‘old’ world, Europe, to the ‘new’ world, North America and, later predominantly Australia and New Zealand. A key text in its establishment is undoubtedly the paper entitled ‘Language maintenance and language shift as a field of enquiry. (Pauwels, 2016, p 9)

(ژباړه) “پر دې خبره باندي تر ډيره حده پوري اتفاق ليدل کيږي، چې د ژبې اوښتون او پايښت (پالنه) د څېړنې د يوې عملي تحقيقي ساحې (field of enquiry) په توگه د وشلمي پېړۍ په نيمايي کښې رامنځته شوه. په لومړي سر کښې دا پديده د ژبني رابطې سره وتړل شوه، او په خاصه توگه د زړې نړۍ (اروپا) څخه و نوې نړۍ (شمالي امريکې) او وروسته بيا استرېليا او نيوزيلينډ ته له مهاجرت څخه پيدا شوه. د دې په تاسيسولو کښې هغه مهمه ليکنه (مقاله) لوی کردار لري، چې جوشه فيشمېن (Joshua Fishman) (په ۱۹۶۴ کښې) ” د ژبې اوښتون او پايښت د يوې تحقيقي ساحې “ تر عنوان لاندي وليکله.

په دغه مقاله کښې فيشمېن د تعريف کولو سره سره د دې د پرمختگ دپاره وړانديزونه هم کړي دي، چې وروسته يې د ډيرو محقيقينو توجه و دې لوري ته راوچلېوله. پاولزد فيشمېن له دې ليکنې څخه يو پيراگراف راوړي دی، چې په هغه کښې فيشمېن ليکي:

“The study of language maintenance and language shift is concerned with the relationship between change (or stability) in habitual language use, on the one hand, and ongoing psychological, social or cultural processes, on the other hand, when populations differing in language use are in contact with each other. That languages (or language variants) sometimes replace each other, among some speakers, particularly in certain types or domains of language behaviour, under some conditions of intergroup contact, has long aroused curiosity and comment. However, it is only to quite recent years that this topic has been recognized as a

field of systematic inquiry among professional students of language behaviour (Fishman, 1964: 35).” (Pauwels, 2016, p 9)

ژباړه: ”د ژبې پايښت (پالنه) او اوبنتون څېړنه وه يوه لوري ته د ژبې د عادي استعمال په مينځ کښي د بدلون يا استحکام د روابطوسره، او دې بلي خوا ته له روان روحي، ټولنيز يا کلتوري پروسو سره، چي کله د ژبې د استعمال په حواله بېلا بېل خلگ د يوه بل سره په رابطه کښي وي، اړه لري. دغه ژبې (يا د ژبې مختلف ښکلونه) کله کله په ځيني ويناوالو کښي د يوې يا بلي ځای ونيسي. او په ځانگړې توگه يې په ځيني ډولونو يا د ژبني روپي په حلقو (قلمرو) کښي د ډلو په منځ کښي د ځيني شرايطو لاندې پخوا تشويق او تبصرې راپارولې دي. خو دا په نيزدې کلونو کښي وليدل شو، چي ياده موضوع د ژبني روپي په مسلکي لوستونکو کښي د يوه منظم تحقيقي ساحې په توگه پېژندل شوې ده.“

د ژبې اوبنتون او ساتني د علمي ساحې په رغولو او وده کښي يو څو نومونه د يادولو وړ دي. چي د دوی د تحقيقي ليکنو له سوبه څخه يادي موضوع علمي او تحقيقي حيثيت وموندلئ. په دې کښي تر ټولو مهم نوم د امريکن ژبپوهه جوشه فيشمېن (Joshua Fishman) دی، چي پر دې موضوع باندې يې کليدي مقاله په ۱۹۶۴ کښي وليکله. په دې پسي د هينز گلوز (Heinz Kloss) (د ژبې ساتنه-۱۹۲۷)، د هينرهاگين (Einar Haugen) او يورئيل وانرايچ (Uriel Weinreich-1953) د ژبو پر رابطو، دوه ژبې ويونکي حالتونو او گډوالي ژبو باندې ليکني، او په پای کښي د چارلس فرگسن (Charles Ferguson) د ډيگلسيا-۱۹۵۹ (diglossia) ليکنه د اهميت وړ ليکني دي، چي د ژبې اوبنتون او ساتني په څېړنو کښي بنيادي ليکني گڼل کيږي. پاول ليکي:

The scholar who has, however, done most to elevate the investigation of LM and LS to a genuine and legitimate field of enquiry is undoubtedly Joshua Fishman. In his key text (Fishman 1964), revised and expanded in later versions (e.g., Fishman 1970, 1972), Fishman approached the topic from the perspective of social science, in particular, sociology and social psychology, whose primary interest concerns the social and societal aspects of language. The main focus in such an approach is on

the users and uses of language rather than on the language itself, i.e., the linguistic features of languages. (Pauwels, 2016, p 13)

(ژباړه) ” په دې کښې هېڅ شک نشته، چې دا عالم جوشه فېشمېن وو، چې د ژبې اوښتون او ساتنې څېړنې (LS & LM) يې د تحقيق و مستند او قانوني مقام ته ورسولې. فېشمېن پخپله کليدي ليکنه (۱۹۶۴)، او بيا په نورو ليکنو (۱۹۷۰، ۱۹۷۲) کښې له نوي سره غور او فکر او وسعت ورکولو کښې هغه و دې موضوع ته د ټولنيز سائنس (social science)، او په ځانگړي توگه باندي د ټولنپوهنې او ټولنيز نفسياتو، په تناظر کښې وکتل، د کومو اساسي متمرکز چې د ژبې له ټولنيز (social) او ټولني (societal) سره تړلي اړخونو څېړل وو. د دې ليدلوري بنيادي کار يوازي د ژبې پرځای (لکه، د ژبې ژبني خاصيتونو) باندي د دې پر ويونکو (users) او د ژبې پر استعمال (uses of language) توجه ورکوي.“

د ژبې اوښتون او ساتنې په موضوع کښې دغه دوې بنيادي خبرې دي، چې د موضوع اساسيت تشکلوي. په دې کښې يوه د ژبې د ويناوالو سره او دويمه د ژبې له کارولو سره تړون لري. په دې اساس باندي ياده موضوع د ټولنيزي ژبپوهنې يوه مهمه سکالو گرځي. جوشه فېشمېن په معاصر تاريخ کښې د ژبې د اوښتون لږ تر لږه پينځه لوی مثالونه په گوته کوي، چې په دې کښې د لوی شمېر خلگو يوه نوې ژبه يا د ژبې نوی ډول خپل کړی دی. البته، دغه عمل پر يوه وخت باندي شوی دی، او که نه، خو دوی په دې کښې هغه ژبه پرېښې ده، چې يو وخت يې وينا باندي کوله. فېشمېن دغه مثالونه داسې بيانوي:

(A) – the vernacularization of European governmental, technical, educational, cultural activity, (B) the Anglification / Hispanization of the populations of North / South America respectively, (c) the adoption of English and French as languages of elitist wider communication throughout much of the world, but particularly in Africa and Asia, (d) The Russification of Soviet-controlled populations, and most recently, (e) The growing displacement of imported languages of wider communication and the parallel vernacularization of governmental, technical, educational, and cultural efforts in many part of Africa and Asia. (Fishman, The Sociology of Language, 1972, p 107)

ژباړه: "الف) د اروپا د حکومتي، تخنيکي، تعليمي، کلتوري فعاليت په ځايي ژبه / ژبو باندې اړول، (ب) په ترتيب سره د شمالي او جنوبي امريکې نفوس انگرېزي او هسپانوي ژبو ته اړول، (ج) په زياتره نړۍ کښې د انگليسي او فرانسيسي ژبو د خواصو د پراخ ابلاغ دپاره خپلول، خو په ځانگړې توگه په افريقه او اسيا کښې، (د) د سوويت تر تسلط/ حصار لاندي اوسېدونکي روسي کول، يا روسي ژبه ته اړول، او زياتره په اوسنيو وختو کښې، (ر) د وارد شوو ژبو د وسعي ابلاغ زياتيدونکي بې ځايه کېدل، او د افريقې او اسيا په زياتر برخو کښې د حکومتي، تخنيکي، تعليمي او کلتوري هڅو په برابري سره ځايي ژبه / ژبو ته اړول."

د ژبو تر ميان د رابطې په نتيجه کښې پيدا کېدونکي د ژبي اوبنتون سره سره ځيني نور داسې ورته ژبني حالتونه هم مينځته راځي، چي په هغو کښې تاريخي ژبي له ورکيدو او مرگ سره مخامخ کېږي. په دې کښې د ژبي خطر، ضايعه (loss) او مرگ ډير احتمالي حالتونه دي.

د ژبي اوبنتون او د ژبي ضايعه (Language Shift and Language Loss)

د ژبو اوبنتون او ضايعه يا مرگ داسې ژبني پېښي دي، چي په تاريخ کښې هر وخت واقع شوې دي. مگر ټولنيز ژبپوهان چي په دې معاصر دور کښې د سياسي او معاشي پلوه د بې وسه او کمزورو ژبو په اړه کوم خطرناک او ويروونکي تصوير وړاندي کوي، هغه واقعي هم د انديښنې وړ حالت دی. په نړيواله کچه باندې پر ژبو کار کوونکې يوې مستندي تحقيقي ادارې، ايتنولوگ په خپل ۲۸ مه گڼه کښې د ژبو په اړه د انديښنې وړ معلومات راپور کړي دي. ايتنولوگ د خپل کلني تحقيقي زيار لاسته راوړني هر کال د نړيوالي مورنۍ ژبي (۲۱ فبروري) په ورځ باندې خپروي. دې ادارې چي په ۲۰۲۵ کښې پر ۲۸ نمبر باندې کومه گڼه خپره کړې ده، هغ گڼي په نړۍ کښې د ژوندۍ ژبو شمير ۱۵۹،۷ ياد کړی دی. د ايتنولوگ پر ويبپاڼه باندې د نړيوالو ژبو په اړه ليکل شوي دي:

As our contribution to the celebration of International Mother Language Day (Feb 21), we are pleased to announce the release of the 28th edition of Ethnologue... This edition lists a total of 7,159 living languages worldwide – a net decrease of 5 living

language since the previous edition of Ethnologue was published one year ago...Global Language Vitality Count: institutional 485, Stable 3481, endangered 3193, extinct 454. (Ethnologue, 2025)

(ژباړه): د نړيوالي مورنۍ ژبې (فبروري ۲۱) د لمانځني دپاره زموږ پيرزوينه دا ده، چې موږ په دې خوښ يو د ايتنولوگ ۲۸ مي گڼي د چاپ كيدو اعلان وكړو... دغه گڼه په ټوله نړۍ كښي د ژوندۍ ژبو شمير ۱۵۹، ۷ يادوي - چې په دې كښي د تير كال (۲۰۲۴) كښي چاپ شوي د ايتنولوگ د ۲۷ گڼي په نسبت د پينځه (۵) ژوندۍ ژبو واضح كمښت راغلي دي... په دې ژبو كښي د نړيوالو ژبو ژوندون د شمير لاندي (خلور ډوله ژبني حالتونه بيان شوي دي) ادارتي (ملاټر) لرونكي ژبي ۴۸۵، پايښت / پائيداره ژبي ۳۴۸۱، له خطر سره مخامخ ژبي ۳۱۹۳، پوپنا شوي ژبي ۴۵۴.

ژبي څله د اوښتون، ضايعي او مرگ له پېښو سره مخامخ كيږي؟ د دې تر شا كوم وجوهات متحرک كردار ادا كوي؟ دا هغه پوښتني دي، چې ټولنيز ژبپوهانو په مختلفو طريقو باندي جواب كړي دي. په دې اړه يو نوموړی ټولنيز ژبپوهه ډيويد كرسټل (David Crystal) د دې په اړه داسي نظر وړاندي كوي، او وايي:

If you are the last speaker of a language, your language – viewed as a tool of communication – is already dead. For a language is really alive only as long as there is someone to speak it to. (Crystal, 2003, p 2)

” (ژباړه) يوه ژبه هغه وخت مړه شي، كله چې دغه ژبه يو څوك هم زياتي نوره نه وايي... كه چيري ته د يوې ژبې يوازینی پاته ويونکی يې، نوستا ژبه د ابلاغ د وسيلې په توگه، مخكښي لا مړه شوي ده...”

د ژبو ژوند او مرگ د انسانانو سره تړلی دی. كله چې انسانان خپله اولنۍ ژبه د ابلاغ د وسيلې په توگه نوره نه استعمالوي، نو هغه ژبه د ژونديو ژبو له كتار څخه ووځي. ژبي څله مري، يا د ژبو په وئيلو كښي بدلون څله راځي: دا داسي پوښتني دي، چې د ژبي له اوښتون او ضايعي سره تعلق لري. ژبه يو ټولنيزه محصول / پيداوار دی، ځكه د دې بقا له ټولني سره تړاو لري. كله

چي يوه ژبه و کوشنيانو ته بې له څه خنده په بڼه توگه باندي منتقل کيږي، نو دا د يوې ژبي د ژوندۍ پاته کېدو قوي نخبه گڼل کيږي. مگر کله چي د انتقال په دې عمل کښي خلل پيدا شي، او ماشومانو ته په بڼه انداز کښي ژبه منتقل نشي يا نه انتقالیږي، نو دا ژبه به په پای کښي مري. د يونيسکو (۲۰۰۳) د پوهانو يوې مشخصي کميټۍ د پېرس په غونډه کښي د بدحاله يا له خطر سره مخامخ ژبو په اړه دا ننگيرنه وړاندي کړې ده، چي:

Even languages with many thousands of speakers are no longer being acquired by children; at least 50% of the world's more than six thousand languages are losing speakers. We estimate that, in most world regions, about 90% of the languages may be replaced by dominant languages by the end of the 21st century. (UNESCO, 2003, p 2)

(ژباړه) " ... تر دا پوري هغه ژبي هم د ماشومانو لخوا نوري زياته نه کسبول کيږي، چي په زرهاوو ويونکي لري، او لږ تر لږه ۵۰ سلنه د نړۍ تر شپږ زره زياته ژبي ويونکي له لاسه ورکوي. مور اټکل لگوو، چي د نړۍ په زياترو سيمو کښي به تقريبا ۹۰ سلنه ژبي امکان لري چي د يوشتمې پېړۍ تر ختميدو پوري په واکمنو يا بااثرو ژبو باندي بدلې (replaced) شي."

ټولنيز ژبپوهان پر دې خبره باندي هم ورته فکر سره لري، چي ژبي په خپل مينځ کښي له يوې بلي څخه اغېزمني کيږي، يعني د څنگلورو کلتورونو يا ژبو تر ميان د پورونو دوه اړخيزه عمل يوه عمومي خبره ده. فوزيه جنجوا ليکي (ژباړه):

Sometimes speakers of a language deliberately lose their language for another one. If the loss is sudden it is a shift and if gradual it is change, both leading towards death of a language...The term 'Language Shift' meant a process whereby a specific linguistic group transitions as a result of an attitude of the speakers under the influence of a certain catalyst, internal or external to meet the economic and social requirements for adjustment in the real world moving towards progressivism and the term 'Language loss' meant a phenomenon of disappearance of a particular language which appears as a result of deliberate or forcible suppression of an indigenous language in cultural competition with a dominant language. (Janjua, 2005, pp 33-34)

(ژباړه) کله کله د یوې ژبې ویناوال په اراده سره خپله ژبه د بلې ژبې دپاره قربان کړي. که چیرې په دې کښې ضایعه (loss) ناخاپي وي، نو دا اوبنتون (shift) دی، او که چیرې تدریجي (gradual) وي، نو دا بدلون دی. البته، په دواړه حالتونو کښې کیسه د ژبې پر مرگ باندي تمامیري... د ژبې اوبنتون اصطلاح مطلب یو داسې عمل، چي په دې کښې یوه ځانگړې ژبني ډله د ویناوالو د رویې له سوبه و بلې ژبې ته د ځینې معلومو داخلي او بهرني اثراتو لاندي په دې مقصد اوړي، چي په ورځني ژوند کښې د پرمختگ دپاره معاشي او ټولنيزي اړتیاوي تر لاسه کړي. او د ژبې ضایعه (language loss) معنا یوه داسې پېښه چي په دې کښې یوه مخصوصه ژبه ورکه شي، کوم چي د یوې واکمني یا بااثره ژبې سره په کلتوري سیالی کښې د ځایي ژبې د ارادتا یا جبري وهلو په نتیجه کښې پېښیري.

خو زیاتره پوهان په دې متفق دي چي د ژبې ضایعه (language loss) پر درې ډوله باندي پېښیري: یو دا وي، چي د یوې ژبې ټول نفوس د قدرتي حادثو، وباو او جنگونو په نتیجه کښې مړه شي، نو ژبه ورسره مړه شي. د ژبې د ضایعې دویم قسم د ژبې د اوسیدونکو د ختمکېدو سره اړه نه لري، بلکې په دې کښې د ژبې وینا وال بله ژبه وئیل پېل کړي، او خپله اولنۍ ژبه د ځینې لاملونو له سوبه وئیل پیرېږدي. د ژبې اوبنتون پخپله دوه ډولونه لري، جبري اوبنتون (forced shift) او رضاکارانه اوبنتون (volunteer shift). او د ژبې د ضایعې دریم قسم رضاکارانه ضایعه ده، چي په دې کښې د یوې ژبې ویونکي خپله ژبه وئیل پخپله خوښه باندي پیرېږدي. خو د رضاکارانه ضایعې سره ډیر اختلاف لیدل کیږي، ځکه چي له خپلي ژبې څخه یو څوک هم پخپله خوښه باندي لاس نه اخلي. د دې عمل تر شا یو شمیر سیاسي او معاشي عوامل برخه لري.

هم دا رنگه، په یوه ټولنه کښې د ژبني پدیدې (لکه، د ژبې خطر، اوبنتو او مرگ، وژنه، تل د سیاسي، معاشي، ټولنيز، کلتوري او کله کله د عسکري علتونو د ردعمل په نتیجه کښې واقع کیږي. د ځینو نقادانو په وینا، دغه شعوري فیصلې، چي انسانان پکښې خپله ژبه وئیل پیرېږدي، تل د بهرني عواملو تر اثر لاندي اغیزمني کیږي. او د یوې ژبې ویونکي په دې قانع کوي یا یې سځوي، چي هغه د سیاسي، معاشي او ټولنيزو اړتیاو د پوره کولو لپاره واکمنه/له

سياسي او معاشي لحاظه قوي او موثره ژبه وئيل پيل کړي. هرکله چې يوه ژبه خپلې د وينا حلقې (domains) له لاسه ورکوي، نو بله ژبه راځي او هغه خلا پوره کوي. هم دا رنگه، چې يوه ژبه خپلې د رڼا عادي ټولي حلقې و بلي ژبي ته پريږدي، نو د ژبي اوښتون او مرگ رامینځته شي.

پایله: د ژبي اوښتون د ټولنيز- ژبپوهني يوه بنيادي موضوع ده، چې په دوو يا گڼو ژبو ويونکو ټولنو کښي انکشاف کوي. د ژبي اوښتون د يوه داسي ژبني حالت استازيتوب کوي، چې په دې کښي د يو شمير معلومو علتونو له سوبه د يوې بې وسه او له سياسي او معاشي واک او اختياره بې برخي شوي ژبي ويونکي په ټولنه کښي د وينا حلقې و بلي بااثره ژبي ته پريږدي. په دې اساس باندي د ژبي خطر (endangerment) او ژوندون (vitality) دپاره هم له بنيادي حالتونو څخه يو حالت دا په گوته شوی دی، چې کومه ژبه د وينا په ډيرو حلقو کښي وئيل کيږي، هغه خوندي او مضبوطه ژبه ده. او د دې برعکس، کومه ژبه چې په کمو حلقو کښي وئيله کيږي، دا حالت د هغې ژبي د خطر نڅښه گڼل کيږي. دغه پروسه په کورونو کښي د ژبي د انتقال عمل هم تراغيز لاندي راوړي، او د يوه نسل څخه و بل نسل ته د ژبي د ترسيل په پروسه کښي خلل پيدا کوي. چې په نتيجه کښي يې يوه ژبه په درې يا څلور نسله کښي له ورکيدو سره مخامخ شي. د ژبي اوښتون تر شا ډير عوامل کردار ادا کوي، خو سياسي او معاشي دوه داسي علتونه دي، چې په ټولو کښي مهم علتونه گڼل کيږي.

References:

- Crystal, D. (2003). *Language Death*. New York: Cambridge University Press: (p 2).
- Ethnologue. (2025). *Ethnologue*:. Retrieved from Ethnologue.com: Gary Simons | February 21, 2025: Accessed on, 3-7-2025,: <https://www.ethnologue.com/ethnblog/welcome-28th-edition/>
- Fishman, J. A. (1972). *The Sociology of Language*. United States of America: Newbury House Publishers: (p 107).
- Janjua, F. (2005). *Political and Sociocultural Factors In Language Loss: A Study of Language Shift in Northern Pakistan (Ph.d Thesis-pdf)*. Islamabad: National University of Modern Language: (pp 33-34).
- Joan Swann, Ana Ddumert, Theresa Lillis and Rajend Mesthrie. (2004). *A Dictionary of Sociolinguistics*. Edinburgh: Edinburgh University Press: (pp 174-175).
- Pauwels, A. (2016). *Language Maintenance and Language Shift*. United Kingdom: Cambridge University Press: (p 18) (p, 9), (p, 9), (p 13).
- Tasunoda, T. (2005). *Language Endangerment and Language Revitalization: An Introduction*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter: (p 73).
- UNESCO. (2003). *Language Vitality and Endangerment*. UNESCO Document: (p 2), (p 7), (pp 13-14),: UNESCO Ad Hoc Expert Group on Endangered Languages.
- Whaley, L. A. (2006). *Saving Languages: An introduction to language revitalization*. New York: Cambridge University Press: (p 13).